

5 MÓZES 26-29. FEJEZET

Mózes tovább folytatja azoknak a feltételeknek a felsorolását, amelyeknek betartása az Igéret földjének áldásait jelenti majd a nép számára. Izrael gyermekeinek szövetsége Istennel a törvénnyel szembeni engedelmségtől függött, és a nép cselekedetein és a törvény megtartásán alapult.

Mózes előrejelezte, hogy nem fogják megtartani a törvényt, Isten ezt előre tudta. Ezért a továbbiakban olvashatunk a bukásuk miatt bekövetkező átkok és tragédiák előrejelzéséről.

Isten később egy új szövetséget kötött az emberrel, amely többé nem a törvénnyel szembeni engedelmségtől függ. Amikor Jézus a tanítványokkal vacsorázott: *vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki.* Ezt az új szövetséget Isten Jézus Krisztus munkáján keresztül kötötte az emberrel. Ebben annyi az ember szerepe, hogy el kell higgye, hogy Jézus Krisztus az ő bűneiért halt meg, és így Isten minden áldásában részesülhet.

Ha még mindig a törvény alatt élünk, akkor ugyanolyan átokban részesülnénk, mint Izrael gyermekei, mert a törvény senkit sem tudott megigazítani, csak egyszerűen az eljövendő jobb szövetségre mutatott előre.

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy én az Új szövetségen keresztül lehetek kapcsolatban vele Jézus Krisztuson keresztül, és így Isten megáldott – de nem azért, mert saját magam igaz lennék, vagy jót cselekednék, hanem azért mert egyszerűen hiszek Jézus Krisztusban, aki lemossa minden bűnömet, és bennem munkálkodik, mert átadom neki az életemet. Ennek következtében aztán Ő adja nekem az erőt és a képességet ahhoz, hogy olyan életet éljek, amely kedves az Atya szemében.

Amikor az izraeliek belépnek az Igéret földjére nem gyűjthetnek maguknak semmilyen termésből a harmadik év kezdetéig, csak vetni szabad ott, és aztán otthagyni a termést.

Amikor bemégy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül, birtokba veszed azt, és letelepszel rajta, akkor vedd a föld termésének a legjavát, amelyet behordasz földről, melyet Istened, az ÚR ad neked; tedd egy kosárba, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy ott lakjék az ő neve. Menj el a paphoz, aki abban az időben szolgálatban lesz, és ezt mondd neki: Vallást teszek ma az ÚR Isten előtt, hogy bejöttem arra a földre, amelyet esküvel ígért az ÚR atyáinknak, hogy nekünk adja.

Az első termést az Úr elé kellett vinni, és ezzel elismerni, hogy Isten hűségesen megtartotta az ígését.

Te pedig ezt mondd Istenednek, az ÚRnak a színe előtt: Bolyongó arámi volt az őszám, aki lement Egyiptomba, és jövevény volt ott kevesedmagával, de nagy, erős és hatalmas néppé lett ott.

Jákobot aráminak, azaz szíriainak nevezi, aki néhány emberrel Egyiptomba ment, és 400 év alatt Isten hatalmas nemzetté növelte őket.

Az egyiptomiak azonban rosszul bántak velünk, nyomorgattak, és kemény rabszolgamunkát végeztek velünk.

Akkor az ÚRhoz, atyáink Istenéhez kiáltottunk segítségért, az ÚR pedig meghallotta szavunkat, és meglátta nyomorúságunkat, gyötrelmünket és sanyarú sorsunkat.

És kihozott bennünket az ÚR Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy félelmet keltő jelek és csodák között.

Azután behozott bennünket erre a helyre, és nekünk adta ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet.

Azért hoztam most ide a föld termésének a legjavát, amelyet te adtál nekem, URam! Így tedd azt oda Istenednek, az ÚRnak színe elé, és borulj le Istenednek, az ÚRnak színe előtt.

Azután örvendezz mindannak a jónak, amit Istened, az ÚR ad neked és házad népének, örvendezz a lévitával és a nálad lakó jövevényel együtt!

Isten arra inti őket, hogy örvendezzenek, mert szereti az örvendező embereket. Mi, keresztények kellene legyünk a legboldogabb emberek a föld színén. Miféle bizonyágtétel az Istenről, ha az ő népe mindig depressziós, mindig nyomott hangulatban van, savanyú képpel járkál a világban? Isten örömmel teli népet szeretne.

Amikor a harmadik esztendőben, a tizedadás évében hiánytalanul megadod egész termésednek a tizedét, és odaadod a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek és lakjanak jól lakóhelyeiden,

akkor ezt mondd Istenednek, az ÚRnak színe előtt: kivittem házamból a szent tizedet, oda is adtam a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, egészen a tőled kapott parancs szerint. Nem szegtem meg, és nem felejtettem el egyetlen parancsodat sem.

Nem ettem belőle gyászomban, nem voltam tisztátalan, amikor kivittem, és nem adtam belőle halottnak. Hallgattam Istennemnek, az ÚRnak szavára, és mindent úgy tettem, ahogyan megparancsoltad.

Tekints le szent lakóhelyedről, a mennyből, és áldd meg népedet, Izráelt és azt a földet, amelyet nekünk adtál, ahogyan esküvel ígérted meg atyáinknak; ezt a tejjel és mézzel folyó földet.

Azt parancsolja a mai napon Istened, az ÚR, hogy teljesítsd ezeket a rendelkezéseket és döntéseket. Tartsd meg, és teljesítsd azokat teljes szívvel és lélekkel.

Te ma azt kívánod az ÚRtól, hogy ő a te Istened legyen, mert te az ő útjain jársz, megtartod rendelkezéseit, parancsolatait és döntéseit, és hallgatsz a szavára.

Az ÚR pedig azt kívánja ma tőled, hogy légy az ő tulajdon népe, ahogyan megmondotta neked, megtartván minden parancsolatát.

Akkor az általa teremtett összes nép fölé emel, hogy dicséretes, hírneves és tisztelt légy. Istenednek, az ÚRnak a szent népe leszel, ahogyan megígérte.

A 27.-ik fejezetben:

Ezután Mózes, Izráel véneivel együtt, ezt parancsolta a népnek: Tartsátok meg mindazokat a parancsokat, amelyeket ma parancsolok nektek.

Ha majd átkeltek a Jordánon arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, állíts fel nagy köveket, és meszeld be azokat.

Írd fel rájuk ennek a törvénynek minden igéjét, amikor átkelsz, hogy bemenj arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked; a tejjel és mézzel folyó földre, ahogyan megígérte neked az ÚR, atyáid Istene.

Amikor átkeltek a Jordánon, állítsátok fel az Ébál hegyén ezeket a köveket, ahogyan ma parancsolom nektek, és meszeljétek be azokat.

Építs ott oltárt Istenednek, az ÚRnak; az oltár köveit ne vassal faragd ki.

Termésköből építsd Istenednek, az ÚRnak az oltárát, és mutass be azon égőáldozatokat Istenednek, az ÚRnak.

Mutass be békeáldozatot is, edd azt meg ott, és örvendezz Istenednek, az ÚRnak színe előtt!

Írd rá a kövekre ennek a törvénynek minden igéjét tisztán és világosan!

Amikor Isten először rendelte el, hogy oltárt építsenek neki, akkor még földből emelték azokat. Isten mindig azt kérte, hogy az Ő imádatának helye egyszerű legyen és természetes, Ő sosem akarta, hogy cifra helyeket építsenek neki. Miért? Mert, amikor egy ilyen helyre belépsz, akkor az elméd a hely cifraságával, lenyűgöző voltával fog törődni, és az építészeti, szobrászati szépségében fogsz gyönyörködni. Isten nem akarja, hogy elterelje valami a figyelmedet az istentisztelet alatt, hanem azt szeretné, hogy a hely egyszerű legyen, anélkül, hogy felhívna magára a figyelmet.

Ezért kérte itt, hogy a köveket ne faragják ki, csak egyszerűen egész kövekből építsék fel az oltárt. Ezen kellett égőáldozatot bemutatni, amely felajánlása azt jelképezte, hogy az életemet Istennek adom át. A békeáldozatok pedig az Istennel való közösséget jelentették.

Ha átkeltek a Jordánon, a Garizim hegyén ezek álljanak fel, hogy megáldják a népet: Simeon, Lévi és Júda, Issakár, József és Benjámin.

Az Ébál hegyén pedig ezek álljanak fel, hogy átkot mondjanak: Rúben, Gád és Ásér, Zebulon, Dán és Naftáli.

A két hegy között a Sechem völgye található, itt volt a nép a többi része. A bal oldalukon, kb. 1000 méter magasan van a Garizim hegy, és jobb oldalon pedig az Ébál hegye tornyosul ugyanolyan magasan a völgy fölött.

Ezekről a hegyekről kiáltották le az áldásokat és az átkokat a völgybe, és mindegyikre rámondta az egész nép, hogy ámen. Nagy élmény lehetett, amelyet nem lehetett hamar elfelejteni.

Átkozott az, aki mesterember keze munkájával faragott, vagy öntött bálványt készített, amit utál az ÚR, és azt titokban felállítja! Az egész nép pedig mondja rá: Ámen!

A fejezet további részében olvashatjuk a többi átkot is.

A 28.-ik fejezetben:

Ha engedelmesen hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok neked, akkor a föld minden népe fölé emel téged Istened, az ÚR.

Rád szállnak mindezek az áldások, és kísérnek téged, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára.

Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőn.

Áldott lesz méhed gyümölcse, termőfölded gyümölcse és állataid ivadéka, teheneid ellése és juhaid szaporulata.

Áldott lesz kosarad és sütőteknőd.

Áldott leszel jártodban-keltesben!

Verességgel sújtja az ÚR ellenségeidet, ha rád támadnak: egy úton vonulnak föl ellened, de hét úton menekülnek előled.

Áldást bocsát az ÚR csûreidre és minden vállalkozásodra, és megáld azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

Az ÚR a maga szent népévé emel téged, ahogyan megesküdött neked, ha megtartod Istenednek, az ÚRnak a parancsolatait, és az ő útjain jársz.

A föld valamennyi népe látni fogja, hogy az ÚR nevével neveznek, és félnek tőled.

Bővülőddé tesz téged az ÚR méhed gyümölcsében, állataid ivadékában és földed termésében azon a földön, amelyről megesküdött az ÚR atyáidnak, hogy neked adja.

Megnyitja az ÚR gazdag kincsesházát, az eget, és idejében ad esőt földedre, és megáldja kezéd minden munkáját. Te kölcsönadsz a többi népnek, de te nem szorulsz kölcsönre.

Elsővé tesz téged az ÚR, nem utolsóvá, mindig fölül leszel, és nem alul, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a parancsolataira, amelyeket ma megparancsolok neked, hogy megtartsd és teljesítsd azokat, és ha nem térsz el se jobbra, se balra azoktól az ígétől, amelyeket ma megparancsolok neked, nem jársz más istenek után és nem szolgálsz azoknak.

Isten összes áldása azon múlt, hogy megtartják-e azt, amit Isten kér tőlük.

De ha nem hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha nem tartod meg, és nem teljesíted minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma megparancsolok neked, akkor rád szállnak mindezek az átkok, és kísérni fognak téged:

Átkozott leszel a városban, és átkozott leszel a mezőn.

Átkozott lesz kosarad és süítőteknőd.

Átkozott lesz méhed gyümölcse és termőfölded gyümölcse, teheneid ellése és juhaid szaporulata.

Átkozott leszel jártodban-keltedben.

Átkot, zűrzavart és fenyegető veszélyt bocsát rád az ÚR minden vállalkozásodban, amelybe belefogsz, úgyhogy hamarosan elpusztulsz, és elveszel gonosz cselekedeteid miatt, mivel elhagytál engem.

Dögvészt hoz rád az ÚR, míg ki nem pusztít arról a földről, ahova bemégy, hogy birtokba vedd azt.

Megver az ÚR sorvadással, lázzal és gyulladással, forrósággal és szárazsággal, aszályal és gabonarozsdával. Üldözni fognak, míg ki nem pusztulsz.

Fejed fölött az ég olyan lesz, mint az érc, alattad a föld pedig olyan, mint a vas.

Eső helyett homokot és port ad földedre az ÚR, az égből száll rád, míg el nem pusztulsz.

Vereséggel sújt téged az ÚR ellenségeid előtt. Egy úton vonulsz föl ellenük, de hét úton menekülsz előlük.

Elrettentő példa leszel a föld minden országának.

Holttested az ég összes madarainak és a föld állatainak az eledele lesz, és nem lesz, aki elriassza őket.

Megver az ÚR egyiptomi fekélyvel, keléssel, viszketegséggel és rühességgel, amelyekből nem tudsz kigyógyulni.

Megver az ÚR tébolyodással, vaksággal és elmezavarral.

Déli napfényben is tapogatózni fogsz, ahogyan a vak tapogatózik a homályban. Nem leszel szerencsés utaidon, sőt elnyomott és kifosztott leszel mindenkor, és nem segít rajtad senki.

A továbbiakban Isten folytatja az átkok felsorolását, amelyek akkor érik őket, ha nem fogják megtartani a parancsolatait, ha elfordulnak Tőle, és más isteneket imádnak és szolgálnak.

Isten alaptörvényeit tanulmányozzuk most, és fontos, hogy ennek tudatába legyünk. Egy másik Irás szerint, amely Isten törvényéről szól:

Az igazságosság felmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatukra van a nemzeteknek.

Ha egy nemzet igazságra alapozza a létét, és Istent helyezi élete középpontjába, Istent elismerve és imádva, azt a nemzetet Isten bőségesen megáldja. Ez volt az Egyesült Államok alapító atyjáinak fejében is, amikor a nemzetet megalapították.

Azt akarták, hogy egy olyan nemzetet hozzanak létre, amelyben szabadon tisztelhetik Istent, és az emberek életében és szívében ott lakozik Ő mindörökké. Az volt a szándékuk, hogy állandóan az emberek tudatában tartsák Istentől való függőségüket.

Az így megalapított nemzetet Isten nagyon megáldotta, és így megerősödött a föld nemzetei között. Ma ezen áldásoknak az előnyeit élvezzük, hisz az alapító atyáink még a pénzérmékre is azt nyomtatták rá, hogy „Istenben bízunk”.

De most, a jólét közepette olyan emberek vannak a kormányban, akik nem hiszik, hogy Isten a nemzet része kellene legyen. Ezeket az embereket a humanisztikus filozófiák uralják, akiknek a materializmus az

istenük. Ezért Istent ki akarják törölni a nemzet tudatából. Ők nemcsak a kormányt tartják ellenőrzésük alatt, hanem a főbb médiacsatornákat is.

Kitiltották az imádkozást, a Bibliát az állami iskolákból, és végül a karácsony biblikus megünneplését is. Még a karácsonyi szünet elnevezést is meg kellett változtatni.

Nemzetünk erős és hatalmas, de óriási lépésekkel halad a pusztulás felé. Azokat a dolgokat, amelyek nagyá tettek és erőssé, most elkezdtek kiüldözni a nemzet életéből. És ahogy Isten megáldotta a nemzetünket, mert Őt helyezték a nemzeti életünk középpontjába, ugyanúgy elkezdtek megtapasztalni az átkokat, mert nekifogtunk kiüldözni Őt az életünkből. Ezek az átkok csak növekedni fognak.

A szomorú dolog az, hogy mi az ősatyáink által létrehozott előnyöket élvezzük, mert ők előrelátó módon Istent helyezték a nemzet tudatának középpontjába.

A Legfelsőbb Bíróság döntése alapján a homoszexuálisok minden iskolában külön termet kaphatnak, és propagálhatják a saját életvitelüket. Ugyanez a Legfelsőbb Bíróság viszont azt is elrendelte, hogy az iskola területén belül a gyermekek nem találkozhatnak azért, hogy Bibliát tanulmányozzanak, vagy a Bibliáról beszéljenek. És még mindig az van írva a pénzeinkre, hogy „Istenben bízunk.” Milyen képmutató tud lenni egy nemzet!

Alapvető törvény: ha egy nemzet Istent követi, az a nemzet áldott lesz, ha nem követi Istent, akkor átkozott lesz. Azért imádkozom, hogy Isten egy nemzeti ébredést hozzon el, mert szerintem ez az egyetlen reménye ennek a nemzetnek.

A 37.-ik versben:

Borzadva, példabeszédben, maró gúnnyal fognak emlegetni azok a népek, amelyekhez elhajt téged az ÚR.

Ez meg is történt a zsidókkal, mert amikor a többi nemzetek közé széledtek szét, akkor azok elborzadva, gúnyosan emlegették őket, és gyakran még ok nélkül is utálták őket. Mindez azért történt, mert nem tartották meg Isten parancsolatait.

A 45.-ik vers:

Rád szállnak mindezek az átkok, üldöznek és kísérnek téged, míg el nem pusztulsz, mert nem hallgattál Istenednek, az ÚRnak a szavára, nem tartottad meg parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket megparancsolt neked.

Intő jel és csoda gyanánt lesznek azok rajtad és utódaidon mindenkor.

Nem szolgálta Istenednek, az ÚRnak örömmel és jó szívvel, amikor bőven volt mindened.

Milyen szomorú és tragikus, hogy amikor Isten olyan sok mindent adott nekünk, akkor is panaszkodunk és morgolódunk. Isten nagyon megáldott minket, de mégis panaszkodunk, mert az új százdolláros bakancsunk szorít, és be kell törjünk. De mit gondolhatnának erről a szegény kambodzsaiak, akiknek még cipőjük sincsen, vagy a leprások, akiknek még lábuk sincsen.

Nagyon sok mindenünk van, amiért hálásak kellene legyünk, és örömmel kellene szolgáljuk Istent a szívünk teljes boldogságával, mert Isten az örömteli szolgálatot szereti. Nem akarja, hogy morgolódva szolgálj Őt, ha nem tudod panasz nélkül megtenni ezt, akkor ne adj neki semmit, mert ez megbántja Istent.

Ezért nem kérünk senkit semmire itt a Calvary-ban, mert Istennek nincs szüksége semmiféle kicsikart szolgálatra. Bármit teszel érte, örömmel tedd, vagy ne tedd egyáltalán. Ezért várjuk meg, hogy az emberek hozzánk jöjjenek, és megkérdezzék, hogy hogyan szolgálhatják az Urat. Sohasem keressük mi az embereket azért, hogy munkát végezzenek itt a Calvary-ban, mert nem akarjuk, hogy nyomás hatására döntsetek. Az Úrnak való szolgálat a ti szívetekből, a ti vágyatokból kell táplálkozzon.

Nem szolgáltál Istenednek, az Úrnak örömmel és jó szívvvel, amikor bőven volt mindened. Éhezve és szomjazva, meztelenül és mindent nélkülözve szolgálsz majd ellenségeidnek, akiket rád bocsát az ÚR. Vasigát tesz a nyakadra, míg el nem pusztít téged. Rád hoz majd az ÚR messziről, a föld széléről egy nemzetet, amely lecsap rád, mint a saskeselyű, olyan nemzetet, amelynek a nyelvét nem érted, vad tekintetű nemzetet, amely nem kíméli az öreget, és nem kegyelmez a gyermeknek sem. Megeszi állataid ivadékát és termőfölded gyümölcsét, amíg ki nem pusztulsz. Nem hagy semmit gabonából, mustodból és olajodból, teheneid elléséből és juhaid szaporulatából, míg tönkre nem tesz téged. Ostrom alá veszi minden városodat, míg le nem omlanak egész országodban a magas és erős kőfalak, amelyekben bízol. Ostromolni fogja minden városodat egész országodban, amelyet Istened, az ÚR adott neked. Megeszed méhed gyümölcsét, fiaidnak és leányaidnak húsát, akiket ad neked Istened, az ÚR; az ostrom és szorongatás idejében, amikor szorongat ellenséged.

Ez a szörnyű átok is beteljesedett, olvashatunk egyik ilyen esetről a Királyok második könyvének hatodik fejezetében.

A 58.-ik verstől:

Ha nem tartod meg és nem teljesíted ennek a törvénynek minden igéjét, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben, és ha nem féled Istenednek, az Úrnak dicsőséges és félelmes nevét, akkor az ÚR csodálatos csapásokat küld rád és utódaidra; nagy és tartós csapásokat, rosszindulatú és tartós betegségeket. Rád hozza Egyiptom minden baját, és rád ragad mindaz, amitől irtózol. Mindenféle olyan betegséget és csapást is hoz rád az ÚR, amelyek nincsenek megírva ebben a törvénykönyvben, míg csak ki nem pusztulsz. És bár olyan sokan voltatok, mint az égen a csillag, mégis kevesen maradtok meg, mert nem hallgattatok Isteneteknek, az Úrnak a szavára. És ahogyan örömet lelte az ÚR abban, hogy jót tehetett veletek, és megszorított benneteket, ugyanúgy leli majd örömet abban is az ÚR, hogy tönkretesz és kipusztít benneteket. Kigyomlálnak benneteket arról a földről, ahova bementek, hogy birtokba vegyétek. Szétszór téged az ÚR az összes népek közé, a föld egyik végétől a föld másik végéig, ott szolgálsz majd más isteneknek, akiket nem ismertél sem te, sem atyáid: fának és kőnek. De még azok közt a népek közt sem pihenhetsz meg, nem lesz egy talpalatnyi nyugvóhelyed sem. Rettegő szívet, szomorú szemet és csüggedt lelket ad neked ott az ÚR. Hajszálon függ az életed, riadozni fogsz éjjel-nappal, és nem bízatsz abban, hogy életben maradsz. Reggel azt mondd: Bárcsak este volna! Este meg azt mondd: Bárcsak reggel volna! Mert rettegés tartja fogva szívedet amiatt, amit látnod kell.

A 29.-ik fejezetben Isten folytatja a szövetség leírását:

Ezután összehívta Mózes az egész Izráelt, és ezt mondta nekik: Saját szemetekkel láttátok, hogy mi mindent cselekedett az ÚR Egyiptom földjén a fáraóval, összes szolgáljával és egész országával.

*Saját szemetekkel láttátok a nagy próbatételeket, azokat a nagy jeleket és csodákat.
Csak értelmes szívet, látó szemet és halló fület nem adott nektek az ÚR máig sem.
Pedig negyven évig vezettelek benneteket a pusztában, és nem szakadt le rólatok a ruha, a lábatokról sem szakadt le a saru;
kenyeret nem ettetek, bort és szeszes italt sem ittatok, hogy megtudjátok: én, az ÚR vagyok a ti Istenetek.*

Mózes azt mondja, hogy hiába láttátok ezeket az Isten által megtett dolgokat, mert már megszoktátok, és nem is látjátok őket. Nem látjátok, hogy negyven év alatt még a cipőtök sem ment tönkre, a ruháitok is jó még mindig? Nem is vetettetek, és Isten mégis gondoskodott rólatok?

*Amikor elérkeztetek erre a helyre, kivonult ellenünk Szíhón, Hesbón királya és Óg, Básán királya, hogy megütközzék velünk, de megvertük őket.
Elvettük országukat és odaadtuk örökségül a rúbeniaknak, a gádiaknak és a Manassé törzse felének.
Tartsátok meg azért ennek a szövetségnek az ígét, és teljesítétek azokat, hogy boldoguljatok minden dolgotokban.*

A bővölködésük közvetlenül kapcsolódott az Isten parancsolatainak megtartásához.

*Ti ma mindnyájan az ÚRnak, Isteneteknek a színe előtt álltok, törzsfőitek, véneitek, felügyelőitek és minden izráeli férfi,
gyermekeitek, asszonyaitok és a táborodban levő jövevények, még a favágók és vízhordók is,
hogyan elkötelezd magad Istenednek, az ÚRnak átokkal is fenyegető szövetségére, amelyet a mai napon köt veled az ÚR, a te Istened.*

Ma a maga népévé emel téged, ő pedig Istened lesz, ahogyan megígérte neked, és ahogyan megesküdött atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

*De nemcsak veletek kötöm ezt az átokkal is fenyegető szövetséget,
azokkal, akik ma itt vannak velünk, és itt állnak Isteniünknek, az ÚRnak a színe előtt, hanem azokkal is,
akik ma nincsenek itt velünk.*

Ti tudjátok, hogyan laktunk Egyiptomban, és hogyan vonultunk át a népek között, hiszen nektek kellett átvonulnotok.

Láttátok förtelmes bálványait, amelyek fából és kőből, ezüstből és aranyból vannak.

Ne legyen azért köztetek olyan férfi vagy nő, nemzetség vagy törzs, amelynek a szíve ma elfordul az ÚRtól, Isteniüktől, és elmegy, hogy szolgáljon e népek isteneinek. Ne legyen köztetek mérget és ürmöt termő gyökér!

Ezért ha valaki hallja ennek az átoknak az ígét, és áldásban bizakodva ezt mondja: jó sorom lesz akkor is, ha megátalkodott szívvel élek! Pedig emiatt elpusztul az öntözött föld a kiszáradttal együtt.

Az ÚR nem fog megbocsátani, sőt fölgerjed az ÚR haragos indulata az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, ami meg van írva ebben a könyvben. Még a nevét is eltörli az ÚR az ég alól.

Szörnyű, amikor valaki ismeri Isten Igéjét, és aztán a saját szívében az Ige ellen fordul. Amikor Isten szava azt mondja, hogy nem menekülhetsz az Ő haragja ellen, és te azt gondolod, hogy ez nem rám vonatkozik. Az emberek gyakran mosolyognak magukban, amikor Isten kijelenti az átkot, mert azt gondolják, hogy az nem fog megtörténni velük.

A Zsidó levélben olvashatjuk: *hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel.* Valójában nincs menekvés. Isten Igéje beteljesül, ne áltassátok magatokat.

Ne tévelyegjétek: Istent nem lehet megcsúfolni. Mégis vannak olyanok, akik csúfolódnak vele.

A 23.-ik versben:

megkérdezik tehát majd mindazok a népek: Miért bánt el így az ÚR ezzel az országgal, és miért lángolt fel ilyen nagyon haragja ellene?

Akkor így felelnek majd rá: Azért, mert elhagyták az ÚRnak, atyáik Istenének a szövetségét, amelyet akkor kötött velük, amikor kihozta őket Egyiptomból,

és más isteneket kezdtek tisztelni és imádni, olyan isteneket, akiket nem ismertek, akik nem hozzájuk tartoztak.

Ezért haragra gerjedt az ÚR ez ellen az ország ellen, és ráhozta mindazt az átkot, amely meg van írva ebben a könyvben.

Lángoló haragjában és nagy felháborodásában kitepte őket földjükből az ÚR, és eldobta őket más földre. Így van ez ma is.

A titkok az ÚRéi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké, hogy teljesítsük ennek a törvénynek minden igéjét.

48 perc